

2013-07-20 Weekend van 280 km – Nico Offerman

---

 nico-offerman.nl/2013-07-20-weekend-van-280-km

ThemeGrill

20 juli
2013

2013-07-20 Weekend van 280 km

Nu had de toercommissie mooie routes uitgezet van 45 tot 250km, en alle routes kregen de naam Z-Z-Z dus je kon vanuit Zoetermeer Zestienhoven aandoen maar ook Zierikzee. Dat laatste besloot ik te gaan doen en daarom waren we al vroeg in de kantine omdat er om 08:00 uur gestart moest worden. Ik had al een beetje zitten tellen en ik verwachtte een stuk of 6 medestanders maar tot mijn verbazing waren er 15 die deze tocht gingen rijden.

Het zou een mooie tocht gaan worden en mooi weer. Zo gingen we op pad met voor ons de bekende voorrijders Andre en Peter, al gauw lieten we Zoetermeer achter en reden we langs de Rotte waar het nog lekker rustig was. Het was nog steeds bewolkt dus we hadden het ook niet te warm en konden zo lekker doortrappen voor we het wisten kwam de brienenoordbrug in zicht omdat deze een stijgingspercentage van gem. 2,5% heeft is deze brug altijd een uitdaging voor de klimgeiten onder ons om iedereen voorbij te scheuren en zo hard mogelijk omhoog te fietsen. Echter dit keer niet iedereen bleef netjes achter elkaar rijden, zou het zijn omdat er nog veel kilometers te gaan was? Ook de Heijenoordtunnel werd normaal en uiterst kalm bereden en dit keer namen we zelfs de roltrap, een makkie dus. En het weer nog steeds bewolkt en miezerregen we werden net niet nat maar vochtig was het wel. Voor we het wisten zaten we in Oude Tonge aan de koffie met appelgebak, we zaten nog binnen de 100km dus dat zouden wel twee stops kunnen worden. Na onze tweede bak koffie kwamen de 175km rijders ook het terras op om hun versnapering te gaan nuttigen. Na ze een goede rit gewenst te hebben reden we weer gauw het dorp uit. Op naar Zierikzee dat was het doel. Na het grevelingenmeer kwamen we dorpjes tegen als Schuddebeurs, Dreischor, en straatnamen als 's Heereweg en Zeezicht het was net of je in een ander land aan het rijden was. Zo haalde we met gemak Zierikzee met gemak? ja we hadden de wind mee dus kwamen we makkelijk aan op ons keerpunt. Dus nu richting Mondriaanshoofd en Serooskerke om zo in Renesse uit te komen. De toeristendorpjes waren gezellig druk en

we moesten door de drukke laveren en we hadden veel bekijks en het was een mooi gezicht een heel peloton met bijna allemaal clubkleding aan. Zo kwamen we op een terrasje terecht voor onze tweede stop. Mike vroeg om de lunchkaart maar we konden alleen maar koffie krijgen zelf ontbijt was er niet, na 4 keer een nee gaf Mike zich over en liep naar de plaatselijke bakker voor een zak met krentenbollen. Nu op pad voor het zwaarste stuk Peter had inmiddels afscheid genomen omdat hij in het mooie Zeeland nog een verjaardag te vieren had en Joop nam het kopwerk van hem over. Andre hield de tegenwind goed in de gaten en zorgde steeds voor windvrije fietspadden. Ook het mooie van Zeeland werd niet vergeten en we reden door het mooie dorp Goederede een dorp waar de tijd stilstond en straatjes als 't Klooster, ST. Pieterstraat, Torenslop. Een prachtig dorp om nog eens terug te komen. Alleen voor Richard was de Heilige grond van St. Pieterstraat behoorlijk hard hij werd aangetikt door Rens en voor ze het wisten lagen ze op de klinkertjes. Heel Goederede kwam uitlopen en zelfs de dorpsdokter kwam polshoogte nemen. Na een minuut of 15 konden we de weg vervolgen en met een gebroken trots vervolgde ook Richard zijn weg.

Zo kwam Rozenburg eraan en we namen daar de veerboot naar Maassluis. Voor iedereen lokte de thuishaven en er werd goed door gereden om zo moe maar voldaan Zoetermeer weer in te rijden.

Uiteraard was er de volgende dag weer een MTB verplichting, met nog pijnlijke bennen sleepte ik mij zelf naar de club en we besloten om een gedeelte van de Wijk en Woude route te rijden met als doel de Rockgarden op het terrein van Swift in Leiden. Er was veel animo en met Marcel als voorrijder en één jeugdlid gingen we op pad. Mijn stijvebenen kwamen al gauw los en er werd een aardig tempo gereden. De eerste stukken vielen wel mee maar we wisten dat er op deze route veel onkruid zou zijn en veel brandnetels. Zo gingen we het eerste bos door maar daar viel het nog wel mee met de prikkels. Op het derde stuk van de WenW route reden we langs riet wat al twee met hoog stond en heel geniepig kwamen daar de bramenstruiken door. Behoorlijk gekrast kwamen we er uit dus met gras het bloed weggeveegd en weer verder MTB'ers zijn tenslotte geen Sissies. In Leiden aangekomen was het al laat en ons jongste moutaibiker moest op tijd thuis zijn dus namen we afscheid van de groep en samen met Hendy gingen we op huis aan. Verder een geslaagde rit en een gezellige ochtend.